

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

THIS PUBLICATION IS LICENSED BY SECRETARY OF STATE OF CANADA.

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

РИК II

Ч. 24.

СУБОТА, 8. МАЯ, 1920.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, MAY 8th, 1920.

No. 24.

VOL. II.

Новинки.

Совітські армії відперли Поляків.

ЛОНДОН, 7. цвітня. — Отриманий тут нині з вчорашньої датою комунікат совітського правительства сповідає, що совітські армії відперли над рікою Ірпеном наступачі в сторону Києва польські війська.

Поляки 60 миль від Києва.

ВАРШАВА, 6. мая. — Польська кавалерія заняла Сквирку, яка лежить 50 миль на схід від Бердичева і около 60 миль на південний захід від Києва.

Большевики заняли село, 47 миль на північ від Києва.

ЛОНДОН, 6. мая. — Отримана тут нині з Москви офіційна заява під датою з середи сповідає, що большевики заняли село, яке лежить 47 миль на північ від Києва. Заява каже:

"В районі Києва і Таганрогу (над Азовським морем) панує спокій. При устю ріки Припети наші війська заняли село на правій березі Дніпра, 47 миль на північ від Києва."

Троцький видав поклик до мобілізації.

ПЕТРОГРАД, 1. мая. — Лев Троцький, большевицький міністер війни, видав мобілізаційний поклик до всіх більших російських міст. Він заявляє, що центральний комітет рішив перевести нову мобілізацію для західного фронту в Україні.

Він порочає "видати поклик за добровольцями і використати Першого Мая для цілий пропаганди".

Росіяни і Японці заключили перемирє.

ЛОНДОН, 6. мая. — Бездротна телеграма з Москви доносить, що Росіяни і Японці у Владивостоці заключили перемирє.

Большевики стягають підкріплення.

ВАРШАВА, 30. цвітня. — Большевики шлють з послідом п'яту і восьму дивізії з кавказької області, аби скріпити дванадцату совітську армію, що має свою головну квартиру в Києві.

Не признають себе побідженими.

Пресове бюрє совітського министерства Заграничних справ вислало до польських газет бездротний комунікат в справі польської офензиви. Воно твердить, що большевики не є побіти і не змінюли своїх мирових намірів. Дотично мирових переговорів комунікат говорить:

"В виду факту, що Поляки і російський совітський уряд не можуть згодити ся, аби запропоновані мирові переговори відбули ся в Борисові, совітське правительство є готове зійти ся з польськими делегатами в Гродні або Бідо-

стоці, недалеко Варшави, якщо Поляки згодять ся на дагу".

Каже, що треба обережно приймати вісти про польські побіди.

ЛОНДОН, 28. цвітня. — Кореспондент лондонської "Дейли Телеграф" радить, щоб дуже обережно відноситись до вістих прє польський наступ. Рівночасно він зазначає, що успіх Пилсудського мавби далекосяглі політичні і економічні наслідки, а головнї стратегічні. Червона армія, що ставить тепер опір Полякам є дуже велика і складаєть ся з найлучших відділів та є під проводом найдібійших генералів.

Англія на передодню переговорів з Росією.

ЛОНДОН, 7. мая. — Нинішня бездротна депеша з Москви заявляє, що Велика Британія є на передодню переговорів з совітською Росією.

В ПОЛЬЩІ НЕВДОВОЛЕНЕ З ПРАВЛЯЧИХ КРУГІВ.

Газети предвиджують зміну министерства.

ВАРШАВА, 5. мая. — Туїтешні газети предсказують реорганізацію польського кабінету в найближшій будуччині. За причину сього вони подають опозицію до правительства, яку воно викликало своєю мировою політикою. Соціалісти настоюють на своїх домаганнях за заключенем мира і зажадали від правительства, щоб воно назначило їх своїми делегатами. Також політика міністра фінансів Грабського є предметом критики; йому закидають, що він "за свободно" видає паперові гроші.

Патек буде усунений.

Як подають газети, резигнація або усунєне Станіслава Патека (міністра заграничних справ) М. Грабського (міністра фінансів) є майже певною. Як прє наслідника Патека згадують фон Тарнова (може Тарновського? — ред.) який зівстав висланий як амбасадор до Злуч. Держав, однак не зівстав прийнятий Злуч. Державами.

Відповідь в справі помилування денікінців.

ЛОНДОН, 5. мая. — Лондонський "Таймс" каже, що М. Чічерін, російський большевицький міністер заграничних справ, у своїй відповіді на ноту британського правительства в справі остаточного заповнення що до трактовання денікінських жовнірів в полудневій Росії, не зволів відповісти ясно на запит, але зно ва говорив про польську і угорську справу. (Сєбто домагаєть ся від Англії натиску на Польщу, щоб вона мирала ся, та натиску на Угорщину, щоб вона застановила білий терор проти комуністів.) В попередній ноті Велика Британія сказала, що сі питання є побічними справами.

14 кораблів з російською буржуазією затопило ся.

ЛОНДОН, 4. мая. Нинішня бездротна депеша з Москви доносить, що много російської буржуазії, яка втікала з полудневої Росії до Малої Азії, згнуло підчас бурі на Чортам затопило ся 14 кораблів з утікачами.

Останки денікинської армії піддали ся большевикам.

Ся сама депеша подає, що останки російської "добровольчої" (денікинської) армії в околицях Сочі на побережю Чорного моря, в числі кількати тисяч людей, піддали ся большевикам. Ся жовніри були під командою ген. Морозова-Урлова. Всі жовніри зівстали освободжені з винятком провідників.

(Совітське правительство в Москві оповістило офіційно про занятє міста Сочі минулої неділі).

СТРАЙКИ У ФРАНЦІЇ.

Страйк в портах — 94 кораблів в Марсїї стоять дармо.

ПАРИЖ, 5. мая. — Поширене ся французького страйку прибирає застрахоучі розміри. Положенє в надморських портах стає шораз гіршійшим. 94 кораблів з 10.000 пасажирів застрягли в Марсїї, бо не можуть через страйк плисти далше.

Страйк, котрий дотепер захлюпив залізничників, докових робітників, моряків і вулгелепів, загрожує захопленю робітників в металевій і будівельній індустрії. Металеві робітники заявляю, що вони покинуть роботу завтра, а будівельні робітники дістали інструкцію бути готовими на поклик Федерації Праці вийти на страйк.

Страйкері заатакували рушницями і камінєм близько Лажоно експресовий потяг і робітничі провідники заявляють, що нині увійшов в житє ще один важний страйк.

Страйк поширюєть ся.

ПАРИЖ, 6. мая. — Страйк залізничників поширив ся вже на вулгелепів і портových робітників, а також на металевих робітників в округі Парижа. Побуюють ся, що може прийти до генерального страйку.

Лоріє арештований.

ПАРИЖ, 6. мая. — Ернест Лоріє, визначний член надєкванської соціалістичної Федерації, зівстав арештований нині рано за звязь з залізничним страйком.

Страйк професіоналістів в Італії.

РИМ, 27. цвітня. — В Медіолані вибух новий страйк, котрий поширив ся вчера на цілу провинцію. Вийшли на страйк 350 лікарів, 1.000 погорбників, 350 акушерок, 80 ветеранів і 3.000 робітників з інших галузей промислу.

Американські соціалісти за признаємє совітської Росії.

НЮ ЙОРК, 6. мая. — Оповіщено тут вчера вечером, що в передвиборчій маніфесті Американської Соціалістичної Партії, який буде уложений на маючий розпочати ся в сїдучую суботу всєкраєнім соці-

алістичним з'їзді, будуть поставлені домаганя, щоб признати совітську Росію, незалежність Ірландії і самовизначенє малих народів, яких волю ломають тепер імперіалістичні держави.

Приналежність до Комуністичної Робітничої Партії не є вистарчаючою для депортованя.

ВАШІНГТОН, 5. мая. — Секретар праці Вілсон видав сьогондя розпорядженє, в яким заявляє, що принадлежність до Комуністичної Робітничої Партії не є сама собою достаточною основою для депортованя чужинців.

Арештованя в Англії.

ЛОНДОН, 30. цвітня. — Правительство спокійно очікує Лондон та інші великі англійські пристани з радикальних елементів.

Не уряджуєть ся загальних облав, але щодня відбувають ся арештованя, переважно серед Росіян. Іх депортують гуртами по двайцять чи по менше, залежно від приспособленя на кораблях.

Китай признає російське совітське правительство.

МОСКВА, 29. цвітня. — Китайська дипломатична і мілітарна місія, в супроводі торговля купців, прибула 24. цвітня до Верхнеудінська в Забайкальській області і заключила угоду з представниками Росії і тої області, так що російсько-китайська границя буде отворена для імпорту і експорту. Совітському правительству признано старі права до Східної Манчжурської Зєлізничі і дано гарантії, що китайські війська будуть відкликані з тої лінії.

Китайці зобовязали ся не пускати на свою територію військ генерала Семенова.

Приверненє дипломатичних зносин має увійти негайно в житє.

Китайська місія вихала до Іркуцка.

Китай відказав ся признавати дальше представників буржуазного російського правительства в Пекїї, які, враз з французькими урядниками протестували проти російсько-китайських переговорів.

Лойд Джордж про конференцію в Сан Ремеро.

ЛОНДОН, 29. цвітня. — Англійський премієр Лойд Джордж здавав нині в парламенті справозданє з засіданя конференції в Сан Ремеро. Він заявив, що конференція випала для всіх вдоволяючо.

В справі Росії премієр заявив:

"Що відносить ся до Росії, то ми потвердили ті ухвали, які ми вже передше зробили, іменю навязати торговлю з Росією і посилати там в заміну за сирі матеріяли такі в роботи, що не можуть послужити за военній матеріял."

Також ми зробили яснє постанову відносно делегації совітської Росії, що тепер перебуває в Копєнгадзі; іменю стоїмо ми на тім становиску, що Літвінов не може прихити до Англії через те, що він передше перебуваючи тут занимав ся большевицькою пропагандою".

Англійські війська на поміч султанови.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 28. цвітня. — Як тут сподівають ся, англійське військо намірає дати поміч султанови в боротьбі проти націоналістів-революціонерів в Малій Азії.

Торговля між Данією і Росією.

КОПЕНГАГА, 26. цвітня. — На конференції данських купців і фінансістів прийшло до умови, що Данія має продавати Росії машини, за котрі Росія має платити золотом. Рівночасно з добре поінформованих жерел подають, що одна фірма продала Росії 300.000 кілограмів насіння, одержавши за се заплату в золоті.

Очікують депортованя.

НЮ ЙОРК, 22. цвітня. — 130 робітників, арештованих на приказ министерства судівництва, очікують депортованя на "Острові Сліз". Много з них будуть відслані до Росії, а кільканадцять до Польщі. Між останніми є кілька із Східної Галичини.

Канада буде мати власного представника в Вашингтоні.

ВАШІНГТОН, 27. цвітня. — За угодою Великої Британії Канада покинула вже остаточні переговори в справі установленя безпосередних дипломатичних зносин зі Злученими Державами. Від тепер Канада буде мати своє власне заступництво в Злучених Державах, так як котрийсь будь інший край і буде вести свої інтереси з Америкю незалежно від Англії.

Бійка між польським військом і цивільним населєнем.

ВАРШАВА, 4. мая. — Перед відїздом на фронт польських жовнірів, на передмісті Варшави прийшло до серйозної бійки з цивільним населєнем. Дві особи убито а девять ранено.

Військові власти вислали на місце бійки машини карабіни. Жовнірів, що брали участь в бійці, арештовано.

Купує 5.000 локомотивів.

ЛОНДОН, 2. мая. — Кружать тут вісти, що російське совітське правительство веде переговори з найбільшою американською фірмою по доставленю 5.000 локомотивів в цілі закупленя 5.000 локомотивів, за що совітське правительство готове заплатити золотом.

Владивостоцьке правительство згодилось на домаганє Японців.

ГОНОЛЮЛЮ, 4. мая. — Два 29. цвітня сибірсько-владивостоцьке правительство згодилось на домаганє Японців і підписало військову угоду. Вістка ся наспіла сюди з Токіо до Японської газети Ніппу-Дзіджі.

Атакують Поляків на Шлеску.

ОПЕЛЬН, Шлеск, 3. мая. — Німецькі мушени і хлопці заатакували в неділю демонструючих Поляків, які обходили національне свято. Підчас бійки дві особи убито а багато ранено.

Поляки на Волні засуджують на смерть за большевизм.

"Słowo Polске" доносить з Варшави, що в послідних днях доконано арештовань одначасно в Шенетіві, Брацлаві, Славуті і Рівнім (на Волні) ряду осіб підозрілих в шпінській і агітаційній діяльності. Всі арештовані станули перед польським полевим судом, який засудив 9 осіб на смерть. З того 2 особи одержало в послідній хвилині помилуванє. П'ять осіб засуджено на в'язницю від 10 — 15 літ. "Słowo Polске" пише, що тут іде справа про большевицьку організацію, утворену центральним українським комуністичним комітетом.

Большевицька нота для Італії.

Варшавський "Робітник" доносить: Чічерін післав італійському міністрови закордонних справ іскрову депешу, в якій висказує вдоволенє з порішення італійського парламенту навязати взаємнини з Росією. Виміна між обома країнами є зараз улекшена наслідком здобуття совітими побережа Чорного моря. Росія бажає, щоб Італія навязала сталій контакт з Україною. Україна є самостійною совітською республікою, яка є в федеративній злучі з Росією; вона має свої совіти і раду народних комісарів під проводом Раковського. Петлюра є тільки польським запродацем.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Просвітно-політична робота в армії. Комуністична партія Прикарпаття занята ведєнем партійної пропаганди в галицькій армії. На російський лад складають ся по всіх відділах комуністичні гуртки (чечки). В перших днях марта відбули ся сходини такого гуртка в пресовій квартирі Ч. У. Г. А., на яких прочитано такі реферати: "Ща і завданє комуністичних гуртків в армії" (Хв.

Вибори до Раї.

"Галицький Комуніст" подає: Всеукраїнський Виконуючий Комітет Рад на основі статі 9. конституції Української Радянської Соціалістичної Республіки рішив:

1) Призначити по всіх військах вибори до Рад робітничих, селянських та червоноармійських депутатів, згідно з ст. ст. 18, 19, 20 і 21 конституції У.С.С.Р.
2) Губервкомі та Рєвкоми організуєть відповідно губернські повітові виборчі комісії, порядок констукції яких назначаєть ся окремою інструкцією.

Для технічного переведеня складають окрему технічну комісію, яку затверджує президія Всеукраїнського Виконуючого Комітету.

Всім губернйальним, повітовим і волосним комісіям пропонуєть ся негайно розпочати вибори.

ПРЕДСТАВЛЕНЯ В УКР. РОБ. ДОМІ.

В СУБОТУ, 8. МАЯ
Запогове Браштво Св. О. Николая
відіграє відому штуку п. н.:

"ГЛУМ І ПОМСТА"
ЦІНИ МІСЦЬ: 75 50, 35 І 25 ЦТ.

В СУБОТУ, 15 МАЯ
Тов. "Просвіта" з Іст Кідонан і Елмуд
відіграє

"ПРОЦЕСОВИЧІ"
ЦІНИ МІСЦЬ: 50, 35 І 25 ЦТ.

В СУБОТУ, 22 МАЯ
Тов. Чит. "Просвіта" в місци
відіграє гарну комедію в 4-ох діях п. н.:

"ЧЕРВОНА СВИТКА"
ЦІНИ МІСЦЬ: 75 50, 35 І 25 ЦТ.

Тикети на всі представлєня можна купити вчаснійше в Українськїм Робітничім Домі і у всіх українських скепах та підприємствах.

Пучко) та: "Про освіту і коначність партійного образования" (В. Гадзінський).

Виздоровці галицької армії в Одесі.

Виздоровці галицької армії, що були по діньнях в Одесі, повнять зараз службу в городі. Одесі не мають слів похвали для галицьких воєнків, що так солідно і совісно сповняли свій обовязок в охороні города перед нападами бандітів, що так згоріли ся в Одесі за денікинської влади. Зараз ведуть ся заходи, щоб повернути одеських виздоровців до своїх частин. Буде їх разом до два тисячі.

Галицькі червоні війська коло Винниці.

"Słowo Polске" подає приватну вістку від особи, що прибула з Винниці, начебто під тим містом зауважено українсько-галицькі війська з червоними відзнаками на ковніри.

Денікінці забрали українське майно.

Денікінці при втечі з Одеси забрали пароплав "Россія", навантажений різними машинами, які представляли вартість десятко мільйонів. Машини були власністю українських кооперативів.

Вибори до Раї.

"Галицький Комуніст" подає: Всеукраїнський Виконуючий Комітет Рад на основі статі 9. конституції Української Радянської Соціалістичної Республіки рішив:

1) Призначити по всіх військах вибори до Рад робітничих, селянських та червоноармійських депутатів, згідно з ст. ст. 18, 19, 20 і 21 конституції У.С.С.Р.
2) Губервкомі та Рєвкоми організуєть відповідно губернські повітові виборчі комісії, порядок констукції яких назначаєть ся окремою інструкцією.

Для технічного переведеня складають окрему технічну комісію, яку затверджує президія Всеукраїнського Виконуючого Комітету.

Всім губернйальним, повітовим і волосним комісіям пропонуєть ся негайно розпочати вибори.

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly under the auspices of The Winnipeg Trades and Labor Council
cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.
Subscription \$4.00 a year.
Telephone: St. John 1443

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
видається для робітничого класу виключно для розповсюдження згодом Винницької Робітничої Ради.
Передплата \$4.00 на рік.
Рекламі за оголошення не віддають.
Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

РЕВОЛЮЦІЯ В РОСІЇ І НА УКРАЇНІ.

"Нова Доба" з 6. марта містить статтю п. н. "Соціалістична революція в Росії і на Україні", в якій читаємо наступне про революцію в Росії і на Україні:

"Як довго велика російська революція мала демократичний характер (лютий 1917 по жовтень 1917), яка веда не до повної перемоги пролетаріату, а до укріплення російської буржуазної демократії, в хвості якої йшли праві соціалісти-революціонери й меншевики, так довго існувала загроза, що всі завоювання революції, всі дійсні, великі завоювання, будуть протягом недовгого часу, який вистарчав би на те, щоб скинути з себе піра революції і зорганізувати свої сили, цілком знищені. Перед пролетаріатом Великої Росії, не задурианим усіма демократами, не оступався тоді нічого іншого, як чекати, доки не назріють умови (через укріплення капіталізму в Росії), для прийняття соціалістичної революції.

Ні. Провідники соціалістичної революції, які перші виступили проти влади в жовтні 1917 р. в Петрограді, ясно бачили цю перспективу й маючи за собою ту колосальну історичну заслугу, що не тільки теоретично, але й практично показали всьому пролетарському світові, що не тільки Росія, але вся Європа, всі країни капіталістичної цивілізації дозріли після краху капіталізму в світовій війні до соціалістичної пролетарської революції й соціалізму.

Вся влада робітничим і селянським радам! Диктатура пролетаріату, далі злочина, для знищення всього апарату буржуазної держави і капіталістичного визиску! Се був задній ключ російської соціалістичної революції.

Але не довго треба було чекати, як досвід навчав, що сей ключ реалізований на селі, давав там перевагу його замком, буржуазним елементам. І тільки тоді, коли всю владу на селі було віддано в руки селянської бідноти, з того часу російська революція, що почалась з жовтня 1917 р., стала дійсно пролетарською, дійсно соціалістичною. Тільки тоді не тільки російські робітники, але й бідні селяни наочно зрозуміли, що треба боронити ім свою пролетарську державу перед зорганізованою агресією міжнародного капіталу і його прихвостнями, боронити до останньої каплі крові. В цьому лежить весь секрет усіх успіхів червоних армій проти контрреволюції, в цьому запорука непереможності російської соціалістичної революції.

"Ми не закриваємо очей на те, що нам одним соціалістичної революції в одній країні, навіть, коли вона була далеко менше відстає, як Росія, як би ми жили в умовах лехких, як після 4-ох років нечуваної, стільки мук приносимої, тяжкої і руйнулової війни — в одній країні соціалістичної революції своїми силами всецільно не виконати" — каже Ленін і своїй привітній промові на І всеросійському з'їзді совітів народного хазяйства.

Але річ у тому, що соціалістична революція в Росії може розвинути — тепер се доходить виразно виявлено — на

підмогу в тій чи іншій формі європейського пролетаріату, який досвідом своїм мусить прийти до того, що виконав уже в великій частині російській революційній пролетаріат.

На шлях соціалістичної революції вступила вже й Україна.

Вона, то є робітничо-селянська Україна, прийшла до свого пізнання шляхою свого інстинкту і досвіду.

Від самого початку вибуху революції на Україні, вона мала національно-демократичний характер, не зважаючи на те, що у ній брали головну участь українські соціалістичної масти, що правда, всі ці своєю дрібнобуржуазною політичною психологією. Всі вони стояли на ґрунті демократії, дрібнобуржуазної демократії. Ясно отже, що і будівництво української держави, не зважаючи на її майже виключно робітничо-селянський характер, шло по лінії національної, але дрібнобуржуазної.

Дуже помітно зазначило се бласти Укр. Нар. Республіки на прикладі так зв. західної (галицької). Уряд свого заступка республіки, що складався з самих соціальних і політичних реакціонерів, виростаючи в атмосфері австро-польської шукти правління народними масами, завжди зазігав на свою непереможну ворожість до українських робітників і селян. Воюючи проти Польщі за визволення галицької України з під ярма її неволі, він дивив виключно про класові інтереси галицького-українського дрібнобуржуазного, то є, бажав лише змінити польських експлуататорів на своїх, на національних. І ради береження цих інтересів, він вів таку мерзотну агітацію і політику проти сполучення галицької України з державною, тільки в обаві перед її соціалізмом. І тому йшов він на руку польським поміщикам в Галичці проти економічних і соціальних інтересів українського селянства і тому, нарешті, довершив найчорнішу зраду загально-національних і соціальних інтересів всього українського робітництва й селянства, віддаючи свої війська на службу одного з найнебезпечніших царських генералів, що поставив собі завданням побудувати єдину і неділиму Росію, на руїнах соціалістичної і національних республік — Денкіна.

По подібній лінії котилась політика Української Народної Республіки і то особливо з того часу, як уряд її позбув

ся дійсних і чесних демократів, що у війні Республіки з Совітською Росією добували злочин супроти українських селянсько-робітничих мас України, коли військова диктатура Петлюри і його отаманів отверто, явно і без застережень, стала відогравати свою роль лакея чорносотенної Франції Клемансо та її вассально-польської держави Пилсудського, польських фабрикантів, дідичів, скандзів та інших буржуазної сволочи, лакея, якого з погорди звичайно копають се, але подається йому елегантно панський рукопис, як довго можна його вицискувати, то є держати на своїй службі.

І Петрушевич, сей, воістину, найбрудніший хам*) наших часів, сей наймерзотніший постань в історії визвольного руху України — і Петлюра, сей дрібнобуржуазний кльон з гетьманськими амбіціями, звели українську національно-демократичну революцію в русло національної і світової контрреволюції.

Сю зраду національних і соціальних інтересів українських народних мас інстинктом відчувала давним-давно робітничо-селянська Україна. А досвідом, який дали їй бурні події останніх часів, вона прийшла до ясної і певної свідомости, що тільки в соціалістичній революції лежить національне і соціальне її визволення.

*) Пригадаємо його відому подлу промову в австрійському парламенті з 1916 р., промову так лакейську супроти Австрії, якої до нього ніхто в австр. парламенті не вважав за казати.

Всім до ганебного стовпа пригвождженням.

Як вже відомо читачам "Українських Робітничих Вістей" у Відні виходить робітнича газета "Нова Доба", в якій працюють В. Винниченко і В. Левинський. Винниченко був за часів Центральної Ради першим українським прем'єром, а по прогнанні Німців і Скоропадського був членом т. зв. "Директорії", котра через якийсь час була правлячим тілом на певній частині території України. Винниченко за часів Директорії мав також рішучий голос в "державній поліції". На початку 1919 р. вихудили поставити проти Директорії і її прогнано з Києва. З прогнанням Директорії Винниченко опинився за границею і до сего часу перебуває у Відні. Таким ро-

бом Винниченко був на чолі всього українського контрреволюційного руху, з винятком послідної петлюрівської авантюри минушого року, котра так коротко існувала і так ганебно закінчилась. Перебуваючи у Відні, котрий був і є головним гніздом (крім Варшави) укр. контрреволюціонерів, Винниченко бачив і бачить з близька даальшу гиль і злочини петлюрівщини. Знаючи всю контрреволюційну роботу українських "соціалістів", Винниченко безпощадно п'ятує тепер в "Новій Добі" всю злочинну "політику" і гідоту української контрреволюції, головнн за часів "отаманщини", за часів петлюрівської авантюри, котра є й тепер воєна поза границями України. І от за ті всі гіркі слова правди, за безмірпосередню критику українських контрреволюціонерів, на Винниченка і на "Нову Добу" починає вся петлюрівська братія страшно обурювати ся і рівночасно "оправдувати ся" та лаяти ся. І у відповідь їм, "Нова Доба" з 3. цвітня, в статейці п. н. "Всім до ганебного стовпа пригвождженням", пише наступне:

"Як і треба було сподіватися, як ми того й хотіли, починають обзивати ся ті групи й люди, яких "Нова Доба" так чи інакше поставила до ганебного стовпа. Вони починають присилати нам свої виправдування, свої лайки, спростования і т. п.

Ми не маємо ні змоги, ні бажання займатися сторінки такої газети висношенням цих виправдувань. Отже заявляємо всім таким зацепленим нами персонам і групам, що "Нова Доба" робить свої обвинувачення проти тих чи інших осіб або груп з повною свідомістю важности таких обвинувачень і готова кожної хвилини стати на суд громадський чи "казенний" для доказу своїх обвинувачень.

Мало того: ми хочемо суду. Ми хочемо перед пролетаріатом Європи показати, що не всі Українці — казнокради, хабарники, шарлатани, паразити й "дипломати", ми хочемо показати європейському громадству, що то є петлюрівщина, що то є "демократична" українська влада, що то за послі "Народної" Української Республіки, що то за "соціалістичні" отаманщини. Через те ми навіть просимо всіх обурених нами поглянути на суду, примусити нас до доказати наших обвинувачень перед широким загалом.

Отже, панове Макаренки, Порші, Петлюри, Скарні, Ду-

душки, Барани і всі ви, вам же числа немає, серйозно пропонujemy: потягніть нас до відвічальности за "образу", за "маклепи", примусьте нас доказати все, що ми пишемо про вас, розкажіть про вас прилюдно, цирше все, що ми знаємо, за що ми вас лаємо, для чого на людській мові нема таких крутих лайок, щоб вас схарактеризувати найточніше й за що, панове, ми вас також потянемо до суду, але не тут, а вже там, на тій робітничо-селянській Україні, яку ви грабуєте звідси, яку лнезе ся ще раз розп'яти на антанськo-польському хресті.

Посли, казнокради, біржеві махери, "верховна влада" з фальшивими паспортами, "соціалісти" варшавсько-берлінського гатуку, просимо: до суду! З початку тут, а потім там. Ми готові!"

Носківщина в Німеччині триває далі.

З приводу недавніх подій в Німеччині віденська "Нова Доба" з 3. цвітня містить під повнішим наголовком наступуючу статтю:

Контрреволюція Капп-Літвіца в Німеччині закінчена. Монархістичні пляни Людендорфа розбили ся о зелінну волю революційних робітничих мас, які з небувалою одностійністю показали, що в Німеччині нема місця для Гогенцолерів, нема місця для пруських юнкерів. Перед найстрашнішою зброєю пролетаріату генеральним страйком — до якого станула ціла робітничка Німеччина, заламалась енергія імперських реакціонерів і вони уступили, оставляючи позадому коаліційному правительству. Ціла комедія, інсценувана генералами кайзера, тривала ледви кілька днів, але її хватило, щоб, здавалось, приспав революційні хвилі піднялись до страшного гурагану, які перекотились по цілій Німеччині і вилились в криваву горожанську війну, яка і по нинішній день (3. цвітня) еше не закінчена.

Річ іменно в тім, що монархістична контрреволюція збухла як наслідок так званої "демократичної", контрреволюційної роботи давного на пів соціалістичного уряду, у якоїм Шайдемани, Носкі, Еберти і н. грали рішучою роллю лоялків німецької буржуазії, вони поставили ся буржуазію на ноги, вони помогли їй узброїтись, вони повели її протисекською дорогою до Людендорфа-Літвіца-Каппа, там до Вільгельма: Пролета-

ріят се вже бачив і тому він з першої секунди монархістичного пучу азва на себе обовязок усунути враз з нищем його причину, бо без її усунення нема і не може бути для його повної побіди. Революційному пролетаріату стало ясно, що без виконання цих причин обняти ним влади, не буде кінця контрреволюції й не власть ся зломити буржуазі та поставити основи під новий соціалістичний лад.

Наслідком сего пізнання революційного пролетаріату було, що він розпочав гігантську боротьбу за обняте політичної влади, за введене диктатури пролетаріату майже у всіх важніших центрах Німеччини, як Вестфалі, Саксонії, Бранденбурга, Кіау і н. Тисічі робітничі трупи покрили вулиці ріжних міст а пролетарська кров злила їх бруки; пролетаріат приніс знову страшенні жертви на жертвеник пролетарської держави. І здавалось, що сі жертви не будуть принесені на дармо, бо боротьба велась з таким завзяттям і самовідреченням, що вона підносила енергію робітничих мас до самих верхів.

Об сию енергію грозило розбитись — контрреволюційне правительтво Носке-Еберта, як розбилась монархістична за тія Капп-Літвіца. Але оборонці і вірні слуги буржуазії винайшли ратунок для себе і для своїх панів, яких знову була огорнула німа розпука з страху перед подібною пролетарською революцією. Вони поставили приспати чуйність і притупити революційну енергію пролетаріату і тому кинулись на ліво та пішли робітничим місам на "уступки".

Щоб уникнути дальшого проливу крові, тим страшнішою, що сили революції і контрреволюції стояли в разячій непропорції до себе, пролетаріат в головній своїй масі заклика до згоди прийняв. До переговорів виступили іменем пролетаріату його фахові організації, яких одна часть е в руках соціалістів більшости, друга в руках незалежників і комуністів. Вислідом цих переговорів було признане за фаховими організаціями, що вибрали участь в генеральнім страйку, права, брати участь в творенню уряду, обіцяно перевести основну чистку адміністрації з контрреволюційних елементів, ухвалено розвзати всі контрреволюційні військові формуції, які зломали вірність урядовою, та заступити їх новими формуціями, зложеними з кругів вірного республіканського населення, головнн організованого робітництва,

Такі наслідки угоди пролетаріату з контрреволюційною буржуазією, наслідки, які доказують, що лише в безпощадній боротьбі з буржуазією і в її знищенні є однаква надія визволення пролетаріату. І до сїєї безпошадної, але вже і останньої борби робітничий люд Німеччини готує свої сили.

ИНТЕЛІГЕНЦІЯ І ПРОЛЕТАРІАТ.

В соціалістичній літературі вже установлено, що так звана інтелігенція не творить з себе якоїсь окремої-соціальної класи; вона має прикмети і трудової класи, коли продає в найми свою інтелектуальну працю та дістає платню, якої вистарчає лише для існування (інтелігентський екзистенці-мінімум), підлягаючи ніби незлізному законно заробітної платні, але також має прикмети буржуазної класи, коли за свої послуги дістає високу платню (висшу понад екзистенці-мінімум), з якої робить "накопичуване маєтку" і вступає в середину власницької гри і всіх переживань власника-буржуа.

Власне сїєї неясности класової фізіономії інтелігенції користають всі злі духи людства, щоб мобілізувати всю інтелігенцію проти трудового люду, щоб, користаючи її здібностями, знаннями, талантами, гнобити трудові маси, але разом з тим доводити, що се "нормальний" тип життя, бо навіть таланти служать паразитами, піддають ся добровільно під експлуатацію, бо... се "природно". І спеціально інтелігенція має трудити ся над оправданнями капіталізму та експлуатації. І вона страшенно занята сего працює, роблячи се "не за страх, а за сумління".

І що найцікавіше при тім — аж розриваєть ся від крику, що вона природний добродій для народу, що вона — провідник народу, його "представник" і, при нагоді — природна влада над ним.

І доки не було революції, то досить трудно було розвіювати інтелігентську ману, бо жите не ставало іспиту "на буржуазність" для інтелігенції. Все жите йшло під налюкою нацалства, інтелігенція хитро відбіркувалася, не брала на себе вини ані крихти і торочила, що от, мовляв, колиб її сила і воля, то вонаб зразу "для народу" рай зробила, всі несправ-

ведливості і насильства знищила... Вірити доводилося на гарне слово. Тепер революція поставила остро на іспит всю інтелігенцію: хто з народом, хто проти народу? І тут виявилось незвичайні ричи, здерто маски, оголені душі і показано то чого варт.

Українська інтелігенція, як "сутью народна", що вважала за свою природну монополію — володіти всіма ідеалами, показала своє справжнє обличчя! Ми тепер можемо з документами в руках говорити про сього загадкового франта, що ходив і ходє біля українського народу з добрами всього світа, замаскований і загримований під ідеаліста, соціаліста, героя, добродійника, творця і т. д.

Інтелігенція не творить окремої суспільної класи — се правда. Ми маємо перед собою три досить скристалізовані класи — буржуазію, пролетаріат, трудове селянство. Але що таке інтелігенція? Вона не має чисто буржуазного обличчя, бо продає свою працю, не має капіталу і певної власности; вона не пролетаріат, бо живе буржуазно і переважно буржуазно думає й відповідає робити; — вона не селянство також. Взагалі беручи — вся інтелігенція не має своєї окремої класової свідомости, бо послугуєть ся свідомістю та ідеологією тої класи, якій служить. Можна думати, що се сказано про інтелігентську "ідеологію": "на чім возі їдеш — того й пісню співай".

Колі взяти на розгляд окремі фахи інтелігентської праці, то можна спостерігти досить цікаві звязки.

Що менший розмір платні дістає інтелігентний фаховик, то більше має в трудових масах стоті, то більше має в собі елементів класової свідомости трудового мас.

Як тільки ся платня перевищує екзистенці-мінімум, то з збільшенням лишка збільшуєть ся класова свідомість буржуазного типу.

Але в порівнянню в класовою свідомістю пролетаріату, інтелігентська "класова" свідомість незвичайно низька. Навіть при різко

визначеному пролетарському становищі, незвичайно-низькому екзистенці-мінімуму інтелігент не усвідомлює свого класового інтересу (точніше — спільности своїх інтересів з класовими інтересами працюючих клас).

Прикладів маємо перед очима безліч.

Візьемо "благородну" професію — учительство. Народні учителя дають найбільший процент тих, що свої інтереси звязують з інтересами трудових мас, що "їдуть в соціалізм", що "служать революції", що часто героїчно навіть працюють для народного добра. Народне учительство — се, здаєть ся, загально признаний чистий тип "трудової інтелігенції".

Ся група людей продає свій труд за мізерну платню; хронічно недолає фізично і духовно; підлягає всьому жахові знущання капіталістичної держави, приймає попу, призирству поміщика, самоволі "земського" діяча. Але чи ся група обороняє свої людські інтереси з такою свідомістю, як півграмотні або й неграмотні робітники з фабрики?

Чи ви чули коли небуд про "страйк" учителів чи якийсь інший спосіб боротьби? Ні. Бо навіть аж чудно слухати про страйк тих, що служать культурі народоми. Хіба можна страйкувати в такій праці, як несесе "духовно світа" в народ і т. п.? Чи духовне світло є електричне — однаково важні для життя, але свідомий пролетар закриває електрику і грізно нагадує панам життя про своє бідованє і гнів. Страйкує залізниця, водопровод, млин, лісопильня, механічний завод, шахта — се однаково важно для життя. Страйк сей також відбирає дітким воду, молоко, хліб і т. д., але свідомі робітники страйкують. Висша свідомість примушує навіть страйкувати проти самого життя (голоділка в тюрмі) і люди вимирають. А чому не страйкують парі-учителі? Через брак класової свідомости.

Учителі середніх шкіл — се вже різкіше визначений тип буржуазного життя і думаня. Між ними вже соціалісти дуже а дуже мало.

Ще менше соціалістів між учителями висших шкіл, професорами. Учителі середніх і висших шкіл — взагалі не страйкують, хоч з ними поводити ся не краще, як з низшими учителями. І от маєте безумовно тип трудової інтелігенції, що продає свою працю (інтелектуальну), не має власности, живе в лещетах капіталістичного режиму, підлягає всім його шкідливим впливам і гнеті, а не страйкує. Дістає тепер в деяких державах значно менше, ніж фабричний робітник і нарікає на безвиглядні злидні, страшно нарікає! "Подумаєте: робітник дістає 600 корон за тиждень, а я — учитель, — 500 корон за місяць!" говорить, нарікає на дорожнечу і на страйки, не розуміючи, що фабричний робітник класово в сто разів свідоміший від його учителя, а тому і дістає 600 корон тиждень.

Пройдіть по всіх низших шлахх професійно-інтелігентської найманої праці, ви скрізь зустрінете се характерне зявище: трудова інтелігенція, "що має всі прикмети і інтереси пролетаріату; відрїжнута ся від сього пролетаріату лише одним — відсутністю свідомости своїх спільних з пролетаріатом інтересів.

Почтово-телеграфні, залізничні, державні урядовців, служачі і всяких банків, контор, підприємств, преси і т. д. — вони представляють собою класово невідомо частину великої пролетарської маси і стоять нарівні по своїй класовій невідомости хіба з анальфабетами-чорноробочими, що вперше прийшли з села на заробітки в місто. Під сю характеристику підходять всі інтелігенти, що виходять на біржу праці і продають "свою голову" (не руки) роботодавцєви, але, на жаль, разом з головою вони продають їм і розум, гублячи класову свідомість робітничка-пролетара.

Колі заробіток сєй наймитської інтелігенції перевищує екзистенці-мінімум, коли такий інтелігент вже має змогу "відкладати", скупчувати капітал, то він вже свідомо і класово стає буржуєм. Уявіть собі директора фабрики, нанятого інжиніра, що дістає платню, яка є біль-

3 віча польських робітників у Відні.

Польські робітники, зібрані при співучасті представителів Партії Німецької Австрії, представителів Кружка українських студентів-комуністів, югославських товаришів на масовій візю у Відні дня 22. лютого с. р. в залі Робітничого Дому Фаворітен, скликали Польсько-Робітничу Радою Відня і околиць в справі мирних пропозицій, Совітської Росії і в справі організації матеріальної допомоги для переслідуваних політичних в'язнів в Польщі, заявляючи:

Так звана "Незалежна Польща" завдячує своє існування волі імперіалізму коаліції, котрий хотів бачити в Польщі перед-мур капіталістичній Європі "перед більшовицьким залізним". "Незалежна Польща" має сповнити роллю ката пролетарської революції, має бути найдалше на схід висунутою твердиною реакції. Польська буржуазія продала польського робітника і селянина і на розказ імперіалістичної банди, на розказ злученої ліги банкірів, вислала маси працюючого люду на нову війну, на безлізду, злочинну, ганебну війну за освободження пролетаріату Росії (і України).

В імені соціалізму, в імені солідарності з героїчною людською боротьбою російського пролетаріату, борючого ся за свою і нашу справу, жадемо застановити війну з Совітською Росією і Совітською Україною.

Нинішня боротьба міжнародної реакції з революцією скупилась на польсько-більшовицький фронт. На ній рішається нинішня судьба людського миру. Дякують тому, що в справі мирних пропозицій з Совітською Росією є справа міжнародного пролетаріату.

Зваживши, що нинішня боротьба революційного пролетаріату з буржуазією вимагає безпосередньої чинної акції на полю внутрішній і заграничній політики, зібрані визнають:

1. Пролетаріат всіх країн, а особливо пролетаріат країн коаліції, щоби зміусив свої уряди до заперестання попірання контр-революційної політики польського уряду через стримання висилки амуніції до Польщі, як також всякої помочи матеріальної, яка уможливила йому ведення війни.

2. Підписати на ім'я Польського пролетаріату, що в разі як хлопці не заплатять на протязі двох годин налажених зарядом маєтків гр. Тишкевича в Плузному контрибуції в кількості 50.000 царських рублів, то ціле село буде спалене. Коли сход був зібраний, то комісар Каньовський наказав заплатити 50 тисяч царських рублів на заряд маєтків в Плузному, а крім того офіцери наказали доплатити 20 проц. до назначеної суми за те, що перед сим днем та експедиція була в Маякоті, де страшно знущала над людістю; се було також відоме всім мешканцям. З огляду на се, бажаючи уникнути біги і спалення села, мусіли селяни примусово платити потрібну суму під батогами. Хто-ж не міг заплатити жаданої суми, того біго і забрано корови, коні і свині — забрано також коло 3-ох тисяч лядів збіжжя, чим не лишили можливості обсіяти на весну поле, знищили також пасіки і забрали на селі одягу.

ком в справі дальшої війни реакційної Польщі з комуністичною, робітничою Росією. 2. Всіх робітників до організації матеріальної помочи для катованих і голодуючих в'язнів в Польщі через збирання складок або самоподаткування. 3. Тільки міжнародна енергія на акція пролетаріату забезпечить нашу перемогу. 4. Хай живе міжнародна солідарність пролетаріату!

Що виробляє польська шляхта на Волині.

Варшавський "Робітник" з 16. марта містить копії з цікавих документів, які кидають яскраве світло на поводжене польської влади в занятих польськими військами місцях Волині:

"Експозитура польської жандармерії в Острові. Протокол, списаний дня 27. листопада 1919. р. з пор. Любинським Мечиславом в Острові. Пор. 5. полку уланів Любинський знімає: "Дня 16. б. м. вирушив під команду пор. Доліського на карну експедицію до місцевості Маякоти, Борисів, Плузю, Гнойдича Велика, Більчичи і Добринь, де нашим завданням було розбрити сильно озброєну людість і примусити її до послуху цивільній владі, а нічого нам не згадувано про екзекуцію грошей для заряду маєтків графа Тишкевича в Плузному. Коли ми приїхали до згаданих місцевостей, то переконались, що ці села були вже розброєні. Підчас виконання з наказу п. Тончевського репресії над людістю виявилось, що донесення п. Тончевського були містифіковані, і правдоподібно ходило йому не про розброєне, але о стероване згаданих місцевостей, де знаходять маєтків гр. Тишкевича, в цілі вимушена заплати від хлопів для заряду маєтків гр. Тишкевича в Плузному, про що згадує мені після впровадження акції. Підчас пробування в Острові п. Т. скавав мені, що тепер вже хлопці самі зносять гроші гальпоном. Підпис: пор. Любинський."

Другий документ звучить: "Експозитура жандармерії в Острові. Протокол, списаний дня 28. листопада 1919. р. в громаді Плузю; карна військова експедиція з підписом старостою Адамом Тончевським. Наказано мені було зібрати сходи з мешканців села Плузю, на, при чому заявлено мені, що в разі як хлопці не заплатять

на протязі двох годин налажених зарядом маєтків гр. Тишкевича в Плузному контрибуції в кількості 50.000 царських рублів, то ціле село буде спалене. Коли сход був зібраний, то комісар Каньовський наказав заплатити 50 тисяч царських рублів на заряд маєтків в Плузному, а крім того офіцери наказали доплатити 20 проц. до назначеної суми за те, що перед сим днем та експедиція була в Маякоті, де страшно знущала над людістю; се було також відоме всім мешканцям. З огляду на се, бажаючи уникнути біги і спалення села, мусіли селяни примусово платити потрібну суму під батогами. Хто-ж не міг заплатити жаданої суми, того біго і забрано корови, коні і свині — забрано також коло 3-ох тисяч лядів збіжжя, чим не лишили можливості обсіяти на весну поле, знищили також пасіки і забрали на селі одягу.

Підпис: Староста села Плузю."

Петлюра ще раз зрікається східної Галичини в користь Польщі.

Петлюра є тепер орудем в руках польських і аліянських, а головною французьких імперіалістів в їх боротьбі проти совітської України і Росії. Помимо того, що в теперішній хвилі Петлюра не має жадного попертя в українському народі, який сїм під опікою польської шляхти у Варшаві, він запобігає ласки і шукає попертя в польських і аліянських імперіалістів. І так телеграма з Варшави доносить, що неавтоматично до закінчення угоди, між Петлюрою і польським правительством, на основі котрої Галичина має остати в руках поляків. Друга телеграма з Сан-Ремо (в Італії) доносить, що писаність Петлюри, Перепелиця, обіщав аліянцям за їх поміч платити збіжжю, цукром, шкірою, вуглем, залізом і т. д.

Ось ті телеграми: ВАРШАВА, 21. цвітня. — Переговори між польським правительством і правительством Петлюри приближають ся до кінця. Польща зрікається в користь України тих територій, що були забрані від неї Росією в 1772. р., і меншо губерній Польської і Волинської, з винятком трох повітів, в яких є сильний польський елемент, а також зрікається з цих частин кїївської

губернії, що передше належали до неї. Українці (Петлюра і Ко.) потверджують попереднє зреченє ся всіх прав до східної Галичини, яка від непам'ятних часів (?) творила важну часть Польщі; поляки зрікаються ся всіх прав до території на схід від Збруча.

Друга телеграма з Сан-Ремо доносить: САН-РЕМО, 23. цвітня. — Українська (Петлюрова) делегація під проводом М. Перепелиці прибула до Сан-Ремоні рано; сею делегацією заопікувало ся італійське правительство, головною прем'єр Нитті. Перепелиця має бачити неофіційно з трома аліянськими прем'єрами (французьким, англійським і італійським). Перепелиця в імені України (Петлюри) приїхав до Сан-Ремо жертвувати аліянцям величезну кількість збіжжя, цукру, шкіри, тютюну, вугля і заліза в заміну за такі фабричний товар, який аліянці можуть вивезти.

Перепелиця в розмові з кореспондентом нью-йоркського "Ворлду" сказав: "Наш приїзд до Сан-Ремо має на цілі навантаження торговельних зносин з аліянцями, головною з Італією. Американський дво-фунтовий боханець хліба коштує в Італії 4 ліри (80 центів) і се є головною причиною упадку вартості італійського гроша. Ми (!!) можемо доставити Франції або Італії збіжжя, що буде вносити 9 центів за фунт."

"Я докажу прем'єрові Нитті, як різнож англійському і французькому прем'єрам, що польський Росія не зможе ще довгий час вивозити за границю нічого окрім золота і платини, підчас коли ми (Петлюра і Ко.) можемо вивозити сирівці з України, де продукція не є серйозно порушена."

В який спосіб Петлюра, що сидить у Варшаві, може дістати сирівці з України для вивозу до Італії і Франції — се загадка не до розв'язання.

Комуністична федерація на Балкані.

Д. Пурнарас подає в французькій часописі "Іманіте" слідуючий огляд комуністичного руху на Балканах:

Так як в кожній іншій країні обнятий війною, так і на Балканах є велике внутрішнє напружене. Концентрація капіталу, монополізація средств продукції і обміну і індустріальний розвиток спричинили велику перемену в суспільній

будівлі. Класова боротьба заострюється з кожним днем, а се разом з голодом і нуждою підкопує становиско правителів, чи є ним Венізелос чи Братіано, Стамбульський чи Стоянкович.

Недавні вибори до парламенту і до міських рад в Болгарії скічились вобідою для комунізму. В Румунії, Греції і Югославії робітничі організації ростуть дуже скоро. Російська революція має колосальний вплив на маси.

Соціалістичні партії на Балканах вже давно відчували потребу спільної акції. В червні 1919. р. балканська секція Інтернаціоналу мала конференцію в Бухаресті, на якій основано балканську соціалістичну федерацію.

В січні 1919. р. зіїхали ся делегати від чотирох країн (Греції, Болгарії, Югославії і Румунії) до Софії (Болгарія) в цілі означення дальшої спільної акції. На сій конференції зорганізовано Балканську Комуністичну Федерацію. В принятій конференцією резолюції зазначається ся, що чотирилітня війна зовсім не принесла єдності народам, але протиння, мировий договір має в собі більше зародків будучих воєн, ніж було їх перед послідною війною. Лиш Балканська Соціалістична Республіка може принести мир балканському півострову і вратувати чотири балканські краї перед банкротством.

В цілі здійснення сего пляну, конференція прийняла революційну акцію, прилучення ся до Третого Комуністичного Інтернаціоналу і спільну програму для всіх чотирох партій, що творять комуністичну федерацію.

В додатку до колективного прилучення ся федерації до Третого Інтернаціоналу приступили також до негз окремих соціалістичних партій Румунії, Болгарії і Югославії. А Екзекутивна Рада Грецької Соціалістичної Партії також постановила приступити до Московського Інтернаціоналу національний Конгрес Партії, що має відбутись в половині цвітня, з певністю одобрить постанову Екзекутивної Ради.

Балканські соціалісти вказують, що дня них географічні границі не існують, що ті границі не можуть ділити робітничі класи. Вони утворили оден фронт проти капіталістичного поневолення.

Вісник "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ". ПЕРЕДАВАЙТЕ З РУК ДО РУК, З ХАТИ ДО ХАТИ.

ВІСТІ З ВИННИЦЬ

На основі інформацій, які доставляв "Вперед" від приїзної особи з Винниці, подає він в числі з 23. марта між іншим слідуюче:

Винниця має вигляд зовсім український з галицьким навіть кольоритом, через те, що вся влада у Винниці в руках Галичан.

На чолі Ревкому Галичан — др. Никифор Гіряк. Командант міста й комісар теж Галичани. Всюди почуєте українську мову в установлених зборах і на улицах. Велику роллю відіграють Петро Шекерик-Доників і Микола Балицький. Останній — голова Винницького комітету комуністичної партії. Виходить газета "Червоний Стрілець" — орган галицьких комуністів. Крім того регулярно одержує ся кїївські часописи: "Боротьба", "Червоний Прапор" і "Наддністрянський Комуніст".

Винницькі ревкомці переконані, що вони на справжньому шляху відбудована Соборної України.

Взаємини з Кїївом регулярні.

В Кїїв-Ревком передає свої справи постійному Виконавчому Комітетови. Для затвердження його і змін в його складі скликається ся в половині цвітня конгрес українських комуністів.

В Кїїві існує окремо галицька комуністична партія, на чолі якої стоїть т. др. Іван Сік. Недавно він приїздив до Винниці. Відбуло ся віче, де виступали Сік, Михайло Баран, Шекерик-Доників, Мороз і Микола Балицький. Говорили про майбутні наміри і перспективи.

В початку лютого у Винниці був отаман повстанців Шепель, який приймав участь у військових нарадах.

Колишні центральні бюро всеукраїнського залізничного союзу, яке евакуувало ся одночасно з Урядом з Каміця, зараз опинило ся в Кїїві, де продовжує свою професійну й політичну діяльність.

Незабаром відбудеть ся всеукраїнський залізничний зїзд, який скликає Центральне Бюро.

Польські звірства над полоненими

МОСКВА, 25. марта. Прибуваючі до Гомелю втікачі з Мозиря повідомляють, що польські легіонери по звірських забивають ранених і хорих червоноарміївців, які дістали ся до них в полон.

Як петлюрівці святкують роковини Шевченка?

В "Новій Добі" з 3. цвітня читаємо:

Наш кореспондент доносить з Берліну:

Завтра тут гальове представлено пам'яті Шевченка. Ранком улаштує українське громадянство панакхиду, а вечером комерс по Шевченку. І уявить собі — хто буде на сьому комерсі: ген. Греннер (сей Скоропадського гетьманом зробив. — Прим. Ред.), Фалькенгайм, майор Гааз (командант нім. контррозвідки в Кїїві, що арештував членів У. Н. Союзу. Прим. Ред.) і другі подібні сии сенатори. Запрошено також і російських чорносотенців як Фальк-Файн (одеський поміщик-чорносотенець. Прим. Ред.), антанських офіцерів і різних представників "європейської" дипломатії. І так збереть ся поминати пам'ять борця за волю і правду Т. Шевченка найчорніша реакція, буржуазія і антиукраїнська сволоч — при спільній трапезі. Запрохав сю галич п. М. Порш, укр. соц. дем. посол Укр. Нар. Республіки etc.

Ми думаємо, щоб прийшли всі запрошені "добродії", але що їх запрошено не факт...

Сільки наш інформатор — коментарі зайві!

Кїїв має за час революції десять господарів.

"Совет Росія", орган Російського Совітського Бюра в Нью-Йорку, подає слідуюче:

В часі революції Кїїв був занятий ворожим військом десять разів. Іменно: 1) в жовтні 1917. р. правительством Керенського відібрано Кїїв від більшовиків; 2) в грудні 1917. р. українське правительством Грушевського і Винниченка відібрано Кїїв від Керенського; 3) в січні 1918. р. більшовики по двохтижневім бомбардуванні Кїїв відібрали його від української "Національної Ради"; 4) в лютім 1918. р. Німці вигнали більшовиків; 5) в цвітні гетьман Скоропадський вигнав з Кїїва Січовиків; 6) в палодисті 1918. р. Петлюра з Січовиками вигнав Скоропадського; 8) в серні 1919. р. Денікін заняв місто; 9) Денікін відігнав з під Кїїва галицьких Українців; 10) в грудні 1919. р. більшовики знову заняли Кїїв і за сим разом треба сподівати ся, що він останеть ся раз на все в руках совітів. ("У. Ш. В.")

Як витрачують ся народні гроші.

Львівська "Громадська Думка" з 21. марта помістила допис з Відня такого змісту:

"Минулої п'ятниці заснувалось у Відні товариство під назвою "Буковинський політичний клуб". Належати можуть до його всі буковинські Українці. Головою выбрано посла радника І. Семку, місто головою радника нам. Еха. У видлі увійшли радник др. Туринський, др. Бриндан, др. Кочерган і др. "Член Директорії" А. Макаренко виявив готовість асигнувати на цілі клубу 1 мільон австр. корон."

Після наших відомостей належить до сього товариства крім зазначених панів ще п'ятьох добродіїв. І на се товариство, що складається з десятичленим, асигнує "член верховної влади" Макаренко один мільон австр. корон...

Так витрачують самозванці за кордоном зареане добро, — а коли до їх звернеть ся за допомогою — український робітник або повертаючий з полону жовіур — то йому відказують: "нема грошей!"

За те є вони для "чесної" компанії дипломатів, ріжнього рода клубів і "верховної влади"... ("Нова Доба")

Комуністичний університет.

Як доносить "Times" (з 22. лютого) у Вітебську відкрито комуністичний університет для підготовки учителів в комуністичній науці.

ша його видатків навіть при комфортному способі життя. Маємо таких прикладів безліч у області торговлі і промисловості. Одержує такий пан, наприклад, 40.000 карбованців річно (до війни), його екзистенц-мінімум в Кїїві, прим., 12.000 карб., а останні 28.000 карб. він "відкладає". Сї 28.000 карб. є фактично і економічно "рентою від інтелекту", котрим він монополно володіє. Коли прийняти пересічний процент 5, то капіталізація сього доходу показує, що сей пан ніби орудеє капіталом 560.000 карб., з якого і дістає щорічно 28.000 карб. ренти. Позаяк сей дохід є частинною надвартості, взятої від праці пролетаріату, то без сумніву сей директор є експлуататором, що разом з власником фабрики експлуатує робочу масу. Його інтереси спільні з інтересами власника фабрики і протилежні інтересам пролетаріату. Власник фабрики експлуатує труд через зарпяди продукції, а директор — через природне багатство (інтелект). Вони обидва є монополістами. Очевидно, інтелект є природною монополією, але коли в капіталістичному устрою пусити інтелект в хід, то за се можна дістати не лише трудову платню, а ренту, що економічно є частинною взятою у пролетаріату надвартості. Інтелектуальний рентабілітет має спільного багатого з рентабілітетом приватно-власної землі, бо як інтелект, так і земля — є природними добрими.

Через те все ясно, що інтелігенція, яка має дохід вищий над екзистенц-мінімум, по своєму класовому становищу, по економічній природі сього доходу — належить до буржуазії, хоч по формі експлуатації своєї праці (найм) її можна зачислювати до трудових мас. Але форма не повинна закривати дійсний зміст і ми повинні ясно розмежувати сї два взаїмно-ворожі табори — пролетаріат і рентабілітет-інтелігенція. Сї інтелігенція кричить тепер, що вони належать до "трудових мас" (бо во-газетного "демократизму", маскуючи свою працю над ограблянням їх), навіть закладають всякі трудові партії, обурують ся, до соціалізму, як до ідеалу, тоді, коли інтерес

пролетаріат не пускає їх до влади і доводить, що адвокат, городський лікар, директор, управитель маєтку і т. п. "трудовики" є також наймитами, пролетарями, а тому вони здібні обороняти інтереси народу і т. п. Шо наймити — се правда, але також правда і те, що експлуататори, буржуї, рентаєри.

Адвокатура і юстиція навіть спеціалізують ся на обороні власницьких інтересів, се є спеціальний орган для оборони інституту приватної власности. Родились разом з ним і муть ся разом з ним згинуть. "Вмьстє поймає — вмьстє і повьшеєні".

Цікава група інтелігенції — письменники, що живуть виключно від експлуатації сього таланту, природного добра. Іхні таланти — їхня природна монополія. І трудно щось заподіяти проти сєї монополії, коли вона, як і всяка монополія, є великим, засобом для утворення собі виключного становища, панованья. Письменники ніколи не страйкують, навіть і тоді, коли критики та рецензенти благають їх про те. Вони не страйкують, коли видавці їх експлуатують немилосердно, бо... індивідуалізм власности (монополією до того-ж) і її інтереси тримають їх на суспільному становищу не пролетаріату, а буржуазії. Талант приносить ренту, а проти одержування ренти ніхто не страйкує. В залежности від природного добра (таланту) залежить розмір ренти і ступінь власницького напруженя, розвитку власницького інстинкту. І тому лише виключної натури з письменників ідуть в соціалізм, приключують ся до пролетаріату. В Росії один Горький став з пролетаріатом, а рівні йому письменники, співаки, музиканти і т. п. підлягають очевидно експлуатації з боку своїх патронів, імпресарію, видавців, то-що, але се подібно до того, як більший буржуї експлуатує меншого: через те вони не перестають бути буржуями, коли навіть цілком справедливо нарікають на визиск.

Мн-б могли вже установити, що трудово

людьому вимагає, щоб ми стояли на соціалізмі, як на програмі нашої реальної праці. Вони знають, що ідеал, як всякий ідеал по своїй суті, є лише інтелектуально-психічна категорія, просто лютея, мрія, але ніколи не реальна річ, а чому-ж не підвести їм суворореальну проблему соціалізму під категорію "ідеалів"? Се корисно: приватна власність на талант дає всі вигоди буржуазного існування і разом з тим вона "ідеалом" захищена від домагань дійности.

Топчуть ся біля "демократизму" буржуазія, але соціалізму не люблять, боать ся його і на революцію в практичній дійности не підуть. В "мріях", в "ідеалах" — о так! Вони нічого не мають проти соціалізму, коли він прийде під їх смерті, але, не дай боже, за життя! Чому так?

Бо надвишка доходів понад екзистенц-мінімум дає їм ренту, через котру можна одреділити їх економічне становище і навіть розмір капіталу, котрим орудують в життю, або краще сказавши: розмір тої економічної сили, яку дає їм їхня природна монополія і яка по своїй суті дає реальний ефект капіталу.

Приклад: письменник в рік заробляє 50.000 карб. (між "талановитими" се не рідкість), його екзистенц-мінімум, примірно, 20.000 карб. Лихок в 30.000 карб., при капіталізації з 5% показує, що він ніби живе з ренти від капіталу в 600.000 карб.

Отже вся інтелігенція вільного фаху по своїй суспільно економічній суті є або "підприємцями" або "монополістами", хоч без робочих і без котур. Лікар, професор, адвокат, письменник, співак, музикант і т. п. підлягають очевидно експлуатації з боку своїх патронів, імпресарію, видавців, то-що, але се подібно до того, як більший буржуї експлуатує меншого: через те вони не перестають бути буржуями, коли навіть цілком справедливо нарікають на визиск.

інтелігенція, що заробляє собі екзистенц-мінімум або менше, цілком відосить ся по своєму класовому становищу до пролетаріату, але по своїй класовій свідомості стоїть, взявши загалом, значно нижше його, через те підлягає великому визиску з боку капіталу, часто служить несвідомо зброєю гнету над пролетаріатом і... жертвою гніву повсташого трудового люду.

Інтелігенція вільного фаху, з "рентабельним", інтелектом або талантом, по своїй економічній суті виростає разом з капіталізмом, користується ся реальними вигодами капіталістичного устрою, зростає ся з ним психічно, ідеологічно і економічно. Є його духовною опорою і захистом, його ідеологічним і поетом. А тому так кричить проти революції і є фактичним ворогом пролетаріату. Щоб замаскувати своє обличчє і укріпити економічне становище, гриміруєт ся під "провідників людськості", "творців" і терроризує пролетаріат духовно, пускаючи в ход всі свої таланти, красномовство, всі засоби могутньої мистецької сугестії.

Се сильний ворог пролетаріату! Він своїми знаннями, тисячами і мільонами книжок, листків, газет, нот, картин, консультацій, мірковань, філософії і т. д. духовно терроризує трудові маси, шматує їм психіку, нерви, льогіку. Як вправний дурисвіт, жонглер, шаман, крутить ся, вищить, прорікає, аналізує, доводить, переконує і намагаєт ся збити з толку, з простого шляху класових інтересів, себто революції. І хоч невелика ся група у нас в порівнянню з "етнографічною масою" але дивить ся, як вона силкуєт ся творити Україну по своєму образу і подобію, а не так, як хоче трудовий люд. Вже три роки веде завзято боротьбу проти народу і хоче його загасуєтсїонувати цілком, щоб він повірив, що ніби його інтереси тотожні з інтересами сих "трудовиків" і рентаєрів.

(Докічене буде.)

Мн-б могли вже установити, що трудово

Фр. Енгельс.

ПОЧАТОК РОДИНИ,

ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ І ДЕРЖАВИ.

(Продовжене.)

Тільки що наведені системи споріднення і форми родини рідяться з від пануючих форм...

Поступаючи отже чимраз даліше позаз теперішніх часів відбудовуючи в такій спосіб історію родини, приходять Морган згідно з поглядами більшості своїх товаришів до такого первісного стану...

Від недавня стали заперечувати, що такий початковий ступінь подогового життя між людьми існував. Попри брак всякого безпосереднього доказу...

Як мало Бахофен розумів се, що відкрив або властиво відгадав, показує се з того, що він перш ніж став вивчати герметизм...

син життя абсолютно нічого не доказують. Коли хребетники парують ся на довгий час, то се пояснює ся достаточо фізіологічними причинами...

Сказав комісія, що страйки сталевий, вуглевий і залізничний доказують, що робітничі не будуть працювати, коли не можуть вижити приліччю із своїх зарібків.

Сказав тут показує, що ми про родинні і інші товариські групи чоловікоподібних малл майже нічого докладного не знаємо; наші відомости про них, рідують собі противоріччя.

За те наведене вже твердження Еспіна дає нам ліпшу точку опору. У висших звіряч чреда і родина не е взаїмним доповненем, але е суперечністю.

Мені аж на плач зібрало ся з радості, коли я се вичитав... А знову в польській "Gazet-i Poganni-ii" я вичитав, що римська курія видала інструкцію латинським єпископам...

Шевченкове свято в Москві. Дня 12-го марта заходом секції комісаріату освіти відбуло ся свято в честь Тараса Шевченка в Москві.

З СКУКУМЧУК, Б. К. Дорогі Товариші! Послаю вам \$2.00 на передплату, \$1.00 на пресовий фонд і прошу вислати мені "Українські Робітничі Вісті" і на даліше.

Проганяють "посла" Бачинського. У "Свободі" з 27. цвітня читаємо: З Вашингтону пише нам один Американець: Дидекторія У. Н. Републики, як левно знає, відкликала д. Юліана Бачинського із становища голови місії, а поручила тимчасово вести місію д-ру Михайлові Імханьцькому.

Д. Бачинський мав передати цілу місію і фонди д-ру Імханьцькому, одначе в останньому часі, за порадою своїх приятелів, відмовив ся сповніти наказ уряду У. Н. Републики.

Через те, що доси місія видала великі гроші (привезла майже 200 тисяч доларів) а не виказала жадної праці і з огляду, що колиб так даліше пішло, то вже небаром з привезеної суми не остало ся би і цента, др. Імханьцький за порадою Американців був змушений наложити "атечмент" на оставші ще фонди місії.

Дня 22. с. м. була вже розпорядена в суді над сею справою. Друга розправа/ буде дня 30. с. м.

Денікці в Стрию. Стрий голодує. Комісар де-Льож уступив, нового нема і тимчасовий п. Махневич урядує по старому і доводить мешканців Стрия до розпуки.

Доля Туреччини. Сан Репо, 25. цвітня. На конференції в Сан Репо аліянти перевели слідуючу ухвалу відносно Туреччини: АНГЛІЯ — дістає Мезопотамію, Палестину, нафтяні околиці Баку і Батум на Кавказі, контролю Дарданелів, цілковиту контролу Суезького каналу і турецьку часть Багдадської залізниці.

Франція — одержала протекторат над Сирією і моральне авдовлене з огляду на те, що їй вдало ся збудувати один фронт з Англії і Італії проти Німеччини. Нове спасене. Святейший отець Венедикт XV., — як пише український клерикальний-орген — дуже а дуже цікавить ся Україною.

Вашингтон, 24. цвітня. Тимоті Ші, віцепрезидент брацтва льокомотивних п'яльців, остеріг сьогодня залізничну комісію перед небезпекю, яка містить ся у зволіканю до ратично надання підвизки платні двом мільонам залізнодорожних робітників.

ПОВІДОМЛЕНЕ.

Отсим повідомляеть ся, що місячні збори Спів-Драм Кружка і Тов. ім. В. Винниченка відбудуть ся в неділю, 9 мая, о год. 2.30 по полудни.

АДРЕСАР УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

Український Робітничий Дім Ріг уллиц Прічард і Мекгрегор в Вінніпегу, Ман. Почтова адреса: UKRAINIAN LABOR TEMPLE Cor. Fritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

ВІД ДІЛИ:

Український Робітничий Дім в Велланд, Онт. Почтова адреса: Box 1649, Welland, Ont. P. Kuflik, se-y.

Український Робітничий Дім в Ріджайна, Саск. Почтова адреса: 726 Victoria Ave., Regina, Sask.

Відділ Українського Робітничого Дому в Тіммінс, Онт. Почтова адреса: Box 300, Timmins, Ont. D. Matychuk, Sec-y.

ТОВ "ДЗВН" Відділ Укр. Роб. Дому в Гемілтон, Онт. Почтова адреса: P. Mats 30 Arthur St., Hamilton, Ont.

Відділ Укр. Роб. Дому в Ванкувер, Б. К. Почтова адреса організатора: J. Boychuk 401 Pender St. E., Vancouver, B. C.

Роботи, яка трафить ся в місті Торонто, Онт. Прошу товаришів тепер там стати до якої будь праці. John Motornyj Hillcrest Mines, Alta.

Посукуку краянина Стефана Халуца, з села Товтри, пов. Заставна, Буковина. 1915 року робив в околиці Бателфорт на дорозі С. Н. Р. Хто би знав про него або він сам, хай напише до мене на адресу: George Rudychuk Box 25 Hillcrest Mines, Alta.

Посукуку свого краянина Івана Кузика, сина Дмитровичого, з села Карлово, пов. Снятин. Маю кілька листів від родини т. є. від батька. Хто би знав його місце побуту, прошу писати на адресу: Peter Kuzyk Box 25 Hillcrest Mines, Alta.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Позір! МАЙНЕРИ ПОЗІР! Отсим маємо честь повідомити всіх робітників в Кроув Нест Пес, що ми отворили фотографічний заклад в Колмен, Альта. Отже если бажаєте зробити собі гарну свою фотографію або вашої родини, то вдавайтесь до нас: Наша студія знаходиться в Іст Колмен (за трекую в бущ товн — глядіть за написом на даху будинку). Також виробляємо фотографії на пашпорти і виконуємо роботу на час. До фотографування приходить завжди по полудни. Памятайте, що тільки в нас дістанете першої класи фотографії, бо наша студія збудована з перворядним викищенем. Т. Гушуль, властитель. Олена Гушуль, управителька.

Посукуку свого брата Івана Піш, з села Драчинець, повіт Вашківці, Буковина. В р. 1912 перебував в Форт Віліам, Онт. Хто би знав про него або він сам, прошу написати до: Teodor Pitz 509 1/2 - 6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого краянина Івана Кузика, сина Дмитровичого, з села Карлово, пов. Снятин. Маю кілька листів від родини т. є. від батька. Хто би знав його місце побуту, прошу писати на адресу: Peter Kuzyk Box 25 Hillcrest Mines, Alta.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

Посукуку свого брата Артимона Задубрівського, з села Кіцмань, повіт Кіцмань, Буковина. В р. 1914. перебував у Ванкувері, Б. К., а тепер має перебувати в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам прошу написати до: George Zadubriwsky 509 1/2-6 Ave So. Seattle, Wash.

РІЖНІ ВІСТІ.

Соціаліст засуджений на два роки в'язниці. МІННЕАПОЛІС, Мінн., 26. цвітня. — Джекоб О. Бентолд, який два роки тому був соціалістичним кандидатом на губернатора сего стейту, зівстав засуджений сьогодня на два роки в'язниці за порушене закона про шпінюство.

Плянують основане музеданської совітської републики. КОНСТАНТИНОПОЛЬ, 20. цвітня. — Вісти з Анатолії доносять, що Мустафа Кемаль удав ся до Азербайджану, де має стрітись ся з більшовицькими делегатами; цілюю конференції має бути зеднане помочи Совітської Росії для плянованої републики, в склад котрої входила би Анатолія, Азербайджан і Курдистан; република малаб мати совітську форму правліня.

Розправа проти соціалістів коштувала \$200.000. ОЛБЕНІ, Н. Р., 23. цвітня. — Тут обчислюють, що кошта розправи проти п'яток суспендованих соціалістичних членів стейтової легіслатури будуть вносити близько \$200.000. Половину з той суми заберуть правдоподібно адвокати, які заступали позовника, тобто стейтві власти.

Приїхали жєбрати ласки, а з ними не хотїя говорити. ПАРИЖ, 26. цвітня. — Конференція в Сан Репо не обійшла ся без деяких трагікомічних сторін, про які згадує кореспондент, парижської часописі "Matin".

Розправа проти соціалістів коштувала \$200.000. ОЛБЕНІ, Н. Р., 23. цвітня. — Тут обчислюють, що кошта розправи проти п'яток суспендованих соціалістичних членів стейтової легіслатури будуть вносити близько \$200.000.

Приїхали жєбрати ласки, а з ними не хотїя говорити. ПАРИЖ, 26. цвітня. — Конференція в Сан Репо не обійшла ся без деяких трагікомічних сторін, про які згадує кореспондент, парижської часописі "Matin".

Розправа проти соціалістів коштувала \$200.000. ОЛБЕНІ, Н. Р., 23. цвітня. — Тут обчислюють, що кошта розправи проти п'яток суспендованих соціалістичних членів стейтової легіслатури будуть вносити близько \$200.000.

Приїхали жєбрати ласки, а з ними не хотїя говорити. ПАРИЖ, 26. цвітня. — Конференція в Сан Репо не обійшла ся без деяких трагікомічних сторін, про які згадує кореспондент, парижської часописі "Matin".

Розправа проти соціалістів коштувала \$200.000. ОЛБЕНІ, Н. Р., 23. цвітня. — Тут обчислюють, що кошта розправи проти п'яток суспендованих соціалістичних членів стейтової легіслатури будуть вносити близько \$200.000.

Приїхали жєбрати ласки, а з ними не хотїя говорити. ПАРИЖ, 26. цвітня. — Конференція в Сан Репо не обійшла ся без деяких трагікомічних сторін, про які згадує кореспондент, парижської часописі "Matin".

Розправа проти соціалістів коштувала \$200.000. ОЛБЕНІ, Н. Р., 23. цвітня. — Тут обчислюють, що кошта розправи проти п'яток суспендованих соціалістичних членів стейтової легіслатури будуть вносити близько \$200.000.

конференція! Великі гроші коштували голелі і ресторани та інші видогди для тих делегатів. І все те на дармо! Аліянти навіть їх не вислухали...

Доля Туреччини. Сан Репо, 25. цвітня. На конференції в Сан Репо аліянти перевели слідуючу ухвалу відносно Туреччини:

Англія — дістає Мезопотамію, Палестину, нафтяні околиці Баку і Батум на Кавказі, контролю Дарданелів, цілковиту контролу Суезького каналу і турецьку часть Багдадської залізниці.

Франція — одержала протекторат над Сирією і моральне авдовлене з огляду на те, що їй вдало ся збудувати один фронт з Англії і Італії проти Німеччини.

Нове спасене. Святейший отець Венедикт XV., — як пише український клерикальний-орген — дуже а дуже цікавить ся Україною.

Вашингтон, 24. цвітня. Тимоті Ші, віцепрезидент брацтва льокомотивних п'яльців, остеріг сьогодня залізничну комісію перед небезпекю, яка містить ся у зволіканю до ратично надання підвизки платні двом мільонам залізнодорожних робітників.

Український Робітничий Дім Ріг уллиц Прічард і Мекгрегор в Вінніпегу, Ман. Почтова адреса: UKRAINIAN LABOR TEMPLE Cor. Fritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

Український Робітничий Дім в Велланд, Онт. Почтова адреса: Box 1649, Welland, Ont. P. Kuflik, se-y.

Український Робітничий Дім в Ріджайна, Саск. Почтова адреса: 726 Victoria Ave., Regina, Sask.

Відділ Українського Робітничого Дому в Тіммінс, Онт. Почтова адреса: Box 300, Timmins, Ont. D. Matychuk, Sec-y.

ТОВ "ДЗВН" Відділ Укр. Роб. Дому в Гемілтон, Онт. Почтова адреса: P. Mats 30 Arthur St., Hamilton, Ont.

Відділ Укр. Роб. Дому в Ванкувер, Б. К. Почтова адреса організатора: J. Boychuk 401 Pender St. E., Vancouver, B. C.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ "МОЛОТ" САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ Передплата — \$2.00 нарїк, 10 цнт. поодиноке число. "МОЛОТ" 414 E. 9th ST. — — — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ В АМЕРИЦІ. Ся часопись має своїх кореспондентів в Европі як також в ріжних центрах української еміграції в Америці. ПЕРЕДПЛАТА ВНОСИТЬ: На рік \$9.00 На пів року \$4.50 На три місяці \$2.50 Передплату шліть, або по оказове число пишїть на адресу: Ukrainski Shchodenni Visti 502 EAST 11-th ST. — — — NEW YORK, N. Y.